

צבאות ומחנות הנמצאים בעולם, עֲטַרְת בַּעֲלָהּ, כְּמָה דָּאתְ אָמַר, עֲטַרְת תַּפְּאֲרַת, וְכֹלָא חָד כּמו שכתוב עטרת תפארת שהיא עטרת לז"א הנקרא תפארת והכל אחד כי עטרת תפארת היינו עטרת בעלה. (ל"ג וכו' אֶשֶׁת חֵיל דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל דְּהָא בְּזוּגָא דְּמִלְכָּא אֶפִּיקַת כְּמָה חֵילִין כְּמָה מְשִׁירִין כְּמָה צְדִיקִים בְּעֶלְמָא וְכִלְהוּ אֶקְרוּן בְּנִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל כְּמָה דְּכְתִיב (דברים י"ד) בְּנִים אַתֶּם לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם.)

תיקון השכינה בדברי תורה

עַד דִּהּוּ אָזְלִי, אָמַר רַבִּי אַבָּא בעוד שהיו הולכים אמר רבי אבא לחברים כָּל חָד לֵימָא מְלָה, בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל כל אחד ממנו ידרוש איזה דבר מענייני השכינה לתקנה ולקשט אותה בדברי תורה.

מי ימצא מי יזכה להיות עם השכינה בשלימות

רַבִּי אַבָּא פָּתַח וְאָמַר לבאר ענייני השכינה על פי מה שכתוב. (משלי לא) אֶשֶׁת חֵיל מִי יִמְצָא, דָּא בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי אֶשֶׁת חֵיל, כְּמָה דְּאָמְרִין הכתוב מדבר בכנסת ישראל היא השכינה הקדושה הנקראת אשת חיל כמו שביארנו. מִי יִמְצָא, כְּמָה דְּאִתְ אָמַר ומה שאמר מי ימצא כוונתו מי יוכל להשיגה תמיד כמו שכתוב, אֲשֶׁר יִמְצָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים והיינו שתשיגו את השכינה שתהיה אתכם, ובאחרית הימים הכוונה לשכינה שהיא בסוף ספירות האצילות שהם נקראים ימים והיא בטופם ונקראת

אחרית הימים. (ל"ג מי ימצא לאגחא ביה קרבא) **מי ימצא, מאן יזכה**
למהוי ביה בשלימו, ולאשתכחא עמה תדיר. וזה ששאל
 אשת חיל מי ימצא מי יזכה להיות עם השכינה בשלימות ולהמצא עימה תדיר שלא יחטא
 ולא תתרחק ממנו השכינה אלא תשרה עליו תמיד והוא יהיה מרכבה אליה **כמה**
דאת אמר כמו שכתוב, (תהלים כד) **מי יעלה בהר יהוה וגו'.**

כל מי שלא נדבק בשכינה בשלימות היא מוכרת ומסגירה אותו בידי אומות
 העולם וביד החיצונים

ורחוק מפנינים מכרה כי יותר קרוב להשיג פנינים מלהשיג את השכינה
 להיות עימה תמיד, **מכרה, מקחה מיבעי ליה** ויש לשאול
 למה אמר ורחוק מפנינים מכרה ולא מקחה והרי אין הדבר תלוי בשכינה המוכרת אלא
 באדם הלוקח שאם ירבה זכויותיו ומעשיו הטובים יזכה לכך. **אלא, לכל אינון**
דלא אתדבקן ביה בשלימו, ולא שלמין בהדה אלא הביאור
 הוא כל אותם שאינם מתדבקים בה בשלימות ואינם שלימים עימה, **היא מכרה**
לון ואסגרא לון בידי דעממין אחרנין היא מוכרת ומסגירה אותם
 בידם של אומות העולם וביד החיצונים. **כמה דאת אמר** כמו שכתוב, (שמואל
 א, יב) **ויעזבו בני ישראל את יהוה וימכרו אותם ביד**
סיסרא להיות תחת שעבודו. וכדין פלהו רחיקין מאלין פנינים
עלאין קדישין, דלא יהא חולקא בהו ואז כל אותם שנמכרו על
 ידה לחיצונים הם רחוקים מאותם פנינים עליונים קדושים ואינם יכולים להשיג בסודות

התורה ובמעלות העליונות. **הָדָא הוּא דְכָתִיב** זהו שכתוב **וְרָחוֹק מִפְּנֵינִים מִכְרָהּ.**

הקב"ה בוטח בשכינה שתנהיג את העולם כראוי

רַבִּי חֵיִיא פָּתַח קָרָא אַבְתְּרִיהּ וְאָמַר רבי חייא פתח לבאר הפסוק שאחרי אשת חיל ואמר, **בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלַל לֹא יִחָסֵר. בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ, דָּא קְדָשָׁא בְּרִידָהּ הוּא** זה הקב"ה שבוטח בשכינה הקדושה שתנהיג את העולם כראוי, **דְּבִגְיֵי כַךְ מָנִי לָהּ עַל עֲלָמָא, לְאַתְדַּבְּרָא עָלָהּ** ובשביל כך מינה אותה על העולם להנהיג אותו, **כֹּל זְיוֹנִין דְּלִיָּה אֶפְקִיד בִּידָהּא וְכֹל אֵינּוֹן מִגְיָחֵי קְרָבָא,** ואת כל כלי זיין שלו שבהם נלחמים ומנצחים בהם את החיצונים וכן כל אותם חילות העושים קרב עם החיצונים והסט"א מסר בידיה **וְעַל דָּא, וְשָׁלַל לֹא יִחָסֵר** ועל זה אמר ושלל לא יחסר כי במלחמתם הרי הם לוקחים שלל רב את כל ניצוצות הקדושה שנמסרו ביד החיצונים ע"י החטאים ומחזירים אותם אל הקדושה.

המלכות גומלת לעולמות בי"ע רק חסדים ולא גבורות

רַבִּי יוֹסִי פָּתַח קָרָא אַבְתְּרִיהּ, וְאָמַר, גִּמְלַתְהוּ טוֹב וְלֹא רָע כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ רבי יוסי פתח בפסוק שאחריו ודרש גמלתהו טוב ולא רע וכו' היא המלכות הגומלת לעולמות בי"ע רק טוב שהם החסדים שמקבלת מז"א ולא את הגבורות וזהו **גִּמְלַתְהוּ טוֹב, הִיא זְמִינַת טָב לְעֲלָמָא** כי היא

משפיעה טוב לעולם, זְמִינַת טָב לְהִיכָלָא דְמִלְפָּא וְלִבְנֵי
הַיְכָלָיָהּ וּמִשְׁפִּיעָה טוֹב וְחֻסְדִּים לְהִיכָלוֹת הַמֶּלֶךְ שְׁהֵם בִּי"ע וּלְבַנֵּי אוֹתָם הַהִיכָלוֹת הֵם
הַמְּלֹאכִים שְׂרָפִים חַיּוֹת וְאַפְנֵי הַקּוֹדֵשׁ. וְלֹא רָע. בְּגִין דְּכֹתִיב וּמָה שֶׁאִמְרָ וְלֹא
רָע הֵינּוּ וְלֹא אֵת הַגְּבוּרוֹת וְהוֹצֵרָךְ לּוֹמֵר כֵּן לְפִי שְׁכָתוּב, (בְּרֵאשִׁית ב) וְעַץ הַדַּעַת
טוֹב וְרָע הֵינּוּ הַמְּלָכוֹת הַמְעוֹרֶבֶת טוֹב וְרָע חֻסְדִּים וְגְבוּרוֹת, טוֹב אֵימַתִּי וּמִתִּי
הִיא מִשְׁפִּיעָה רַק טוֹב וְלֹא רָע, בְּזִמְנָא דְאֵינּוּן יְמֵי הַשָּׁמַיִם, נְהָרִין
עָלָה, וּמִזְדִּוּגָן עָפָה פְּדָקָא יָאוֹת בּוֹמָן שִׁמְיָ הַשָּׁמַיִם הֵינּוּ וְ"ק דו"א
מֵאִירִים עֲלֶיהָ וּמִתִּיחָדִים עֵימָה כְּרֵאוּי שְׂאוֹ הִיא מִקְבֵּלַת שְׁפַע שֶׁל שְׂמַחָה וְטוֹבָה, דְּאֵינּוּן
יְמֵי חַיִּיהָ כִּי הֵם בַּחֲנִינַת יְמֵי חַיִּיהָ הֵינּוּ שְׂמַחָה מִקְבֵּלַת חַיּוֹתָהּ וְשִׁפְעָה. בְּגִין דְּעַץ
הַחַיִּים, שָׁדֵר לָהּ חַיִּים, וְנִהְיָר לָהּ לְפִי שְׁעַץ הַחַיִּים שֶׁהוּא ז"א שׁוֹלַח
לָהּ חַיִּים וְהָאֵרֶת הַמוֹחִין וּמֵאִיר לָהּ. וּבְתַהוּא זְמַנָּא גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא
רָע וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִיא מִשְׁפִּיעָה בְּעֶצְמָהּ רַק טוֹב וְחֻסְדִּים וְלֹא רָע הַמְּשַׁלְּשֵׁל וְיוֹרֵד מִהַגְּבוּרוֹת
וְנֶאֱחִזִּים בּוֹ הַגְּבוּרוֹת, וּמָה שֶׁאִמְרָ גְּמַלְתָּהּ הוּא כִּיּוֹן שְׁכַשְׁמִפִּיעָה טוֹב לְעוֹלָם זֶה נֶחֱשֵׁב גַּם
שְׂגוּמַלֵּת לְז"א טוֹב כִּי הוּא קוֹנֵה הַכֹּל. אָמַר רַבִּי אֲבָא שְׁפִיר הוּא,
וּבְלָהּ קָרְאִי בְּכֻנְסַת יִשְׂרָאֵל אֶתְמָרוּ אִמְרָ רַבִּי אֲבָא יְפִים הֵם
הַדְּבָרִים וְכֹל פְּסוּקִים אֱלוֹ בְּשִׁכְיָנָה הַקְּדוּשָׁה הֵם מְדַבְּרִים.

הַקַּב"ה לְבַדּוֹ מְבַחֵין בֵּין הַטִּיפָה אִם זָכַר אִם נִקְבָּה

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. (וִיקְרָא יב) תִּנְיִינָן שְׁנֵינּוּ בַגְּמָרָא (נָדָה לֵא.), אִשָּׁה
מִזְרַעַת תְּחִלָּה יוֹלְדַת זָכָר. רַבִּי אֲחָא אָמַר, הָא